

LUTHEROVA DEKÁDA 2012

Zákon a evanjelium

6. Zaslúbenia Novej zmluvy

„Riekol jej Ježiš: Ja som vzkriesenie a život – kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie, a nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa.“ (J 11, 25 – 26)

Po napísaní a zostavení Starej zmluvy prešiel dlhý čas kým bola napísaná a zostavená Nová Zmluva. Kým knihy Starej zmluvy rozprávajú o dejinách spásy i o dejinách Izraela ako-tak kontinuálne, predsa len prišiel čas, kedy sa rozprávanie ukončilo a zapísané svedectvá i prorocťvá sa pre Izrael stali uzavretým celkom – Starou zmluvou. Prešlo niekoľko storočí, keď tu prišiel na zem Pán Ježiš Kristus a bolo treba písať nové knihy.

Prečo to tak bolo? Pretože Stará zmluva dávala ľudu zaslúbenia, ktoré žili v srdciach a očakávaniach národa celé generácie a zrazu prišiel ten čas, keď sa Božie sľuby naplnili. Diali sa úžasné veci – slepí videli, hluchí počuli, chromí chodili a všade sa kázalo evanjelium, lebo kráľovstvo Božie sa priblížilo (L 7, 22). Bolo to tak výnimočné a Boh tak očividne plnil svoje sľuby zo Starej zmluvy, že svedkovia toho všetkého nemohli zostať ticho (L 19, 40). Tak vznikli evanjeliá – rôzne spôsoby podania Ježišovej zvesti – i listy, ktoré vyučovali viere v Neho.

A dielo by sa mohlo ukončiť. To, čo Boh kedysi sľúbil, teraz splnil a bodka. Ďalej sa už nič nedeje, už niet ako pokračovať. Podobne je to v mnohých románoch, ktoré síce rozvláčne vo viacerých zväzkoch no predsa len dovedú dej do akého-takého finále a viac už niet ako pokračovať aj keby sa chcelo. To však nie je prípad Písma svätého. Biblia nie je románom, ktorý nám rozpovie dávny príbeh a zanechá v nás iba pocit dojatia či úžasu. Biblia je živá kniha, ktorá hovorí do nášho života, hoci ho žijeme už takmer 2000 rokov po jej posledných udalostiach. Ako je to možné? Práve vďaka tomu, že rovnako ako Stará zmluva, aj Nová zmluva nám dáva zaslúbenia pre budúcnosť. Záver je teda otvorený a pozýva každého z nás, aby sme vstúpili do deja a stali sa súčasťou toho veľkého a celé veky trvajúceho deja – diela spásy.

Kým v Starej zmluve bolo zaslúbené požehnanie pre národ v prípade, že bude zachovávať zákon, v Novej zmluve je nám zaslúbená spása, ktorú však nezískame ako odmenu za poctivé dodržiavanie zákona ale z milosti Božej, ak veríme v Božieho Syna. To je veľký rozdiel a mohli by sme dokonca povedať, že je to ešte väčší posun od Boha smerom k nám, Jeho ešte väčšia ústretovosť, ak za večný život nepožaduje ani prísnu poslušnosť, ani konanie dobrých skutkov a spolieha sa na to, že ak nám spásu dá zadarmo, budeme to všetko robiť aj sami z vlastnej vôle – z radosti a vďačnosti.

Zaslúbenie večného života je tým základným zaslúbením Novej zmluvy. Pán Ježiš predsa prišiel na svet, aby hľadal a spasil čo bolo zahynulo (L 19, 10). Jeho hlavným poslanstvom je správa o tom, že sa už netreba báť večnej smrti, že kráľovstvo nebeské sa priblížilo, že Boh všetkým chce darovať spásu a že ten, kto verí v Neho – Syna Božieho, bude žiť večne rovnako, ako žije večne On (J 14, 19). Tieto zaslúbenia sa pri každom človeku naplnia v hodine smrti. Preto je človek na jednej strane pokojný a nemusí sa smrti báť, lebo sa môže aj v tej neznámej chvíli na Krista spoľahnúť, no na druhej strane musí neustále bdieť, aby od Krista neodišiel a hodina smrti nezastihla ho nepripraveného. Kto však vo viere s Bohom každodenne žije, nemusí sa odchodu z časnosti vôbec obávať.

Nová zmluva nám však dáva aj zaslúbenia pre túto časnosť a to v podobe neustálej Božej prítomnosti a pomoci. Sám Pán Ježiš hovorí, že bude s nami po všetky dni (Mt 28, 20). Hovorí, že bude s tými, ktorí budú nútení obhajovať svoju vieru (L 12, 11 – 12), že svojich verných naplní pokojom (F 4, 7), že dá odpočinutie tým, ktorí sa namáhajú (Mt 11, 28). Vidíme teda, že Pán Ježiš vstupuje do nášho každodenného života a prichádza so svojimi zaslúbeniami pre každého do jeho konkrétnej situácie. Veď žijeme rôzne životy a kým jeden má viac práce a potrebuje odpočinok, iný je zasa ustarostený a potrebuje pokoj a niekto tretí sa trápi otázkami a potrebuje radu. Pán Ježiš chce byť ten, kto dáva odpočinok, kto naplní pokojom, kto podá radu. A tak sa Biblia aj pre nás stáva aktuálnou.

Nakoniec sa však pred nami vynára klasická otázka – čo za to? Ved' dnešný človek je už zvyknutý na to, že nič nedostane zadarmo a ak mu zazvoní telefón a ozve sa hlas s lákavou ponukou, alebo sa pri dverách zjaví človek, ktorý niečo ponúka, má to spravidla nejaký háčik. Inak to asi ani nejde, pretože dnešná doba je dobou biznisu a každý chce hlavne zarobiť – teda získať – a nie nezištne ponúkať – teda dávať. Boh však taký nie je. On skutočne prichádza s nezištnou ponukou, pretože nás miluje a práve táto Božia láska spôsobuje, že Boh nesleduje svoje ale naše dobro. To pre naše spasenie, to pre náš pokoj duše, to pre naše odpočinutie ponúka a dáva nám to všetko, čo nám dáva. Je to z lásky a teda zadarmo. Nežiada od nás splnenie náročných úloh, nežiada platbu peniazmi či naturáliami – obeťami. Túži len po našej spoločnosti a chce, aby sme Mu dôverovali, aby naše srdcia prekypovali vdáčnosťou a láskou voči Nemu, aby sme na Neho s láskou mysleli a budovali s Ním láskyplný vzťah, ktorý bude iba prípravou na stretnutie v nebi rovnako, ako keď sa v reálnom svete stretnú ľudia, ktorí si už dlho píšu na Facebooku, no osobne sa nikdy nestretli. Boh chce mať s nami kontakt a očakáva, že všetky tie dobré skutky a slová chvály či vďaky prídu ako následok našej pozitívnej skúsenosti s Ním. A tak sa vlastne buduje viera. Ak sa skúsime obrátiť na Boha s prosbou o radu či pomoc a zažijeme, že Boh nám odpovie, bude to pre nás dobrá skúsenosť, ktorá nás posilní v tom, aby sme sa s dôverou na Boha obrátili aj nabudúce. Zbieraním takýchto skúseností rastieme vo viere a pripravujeme sa na okamih, kedy budeme odchádzať z tohto sveta a budeme sa potrebovať naplno spoľahnúť na Neho. Po aktívnom živote dôvery s Ním však už budeme spolu natoľko „zohratí“, že naše srdce bez problémov spočinie v rukách Božích.

Nová zmluva nám teda prináša veľmi krásne, praktické a pre nás potrebné zaslúbenia. Poznávajme v nich láskavého Boha a siahajme po nich, nezmeškajúc ani deň, aby sme tak čas, ktorý ešte máme, využili na odovzdanie sa do Božích rúk, dôverujúc Jeho zaslúbeniam a zbierajúc nové a nové skúsenosti s Bohom.

Štefan Kiss